

COMMISSIE VOOR DE
BESCHERMING VAN DE
PERSOONLIJKE LEVENSSFEER

ADVIES Nr 19 / 94 van 6 juni 1994

O. ref. : A / 94 / 011

BETREFT : Ontwerp van koninklijk besluit waarbij sommige overheden van het Ministerie van Onderwijs, Onderzoek en Opleiding van de Franse Gemeenschap worden gemachtigd om het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen te gebruiken.

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer,

Gelet op de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, inzonderheid op artikel 29;

Gelet op de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, gewijzigd door de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid, inzonderheid op artikel 8;

Gelet op de adviesaanvraag van de Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken d.d. 12 april 1994;

Gelet op het verslag van de heer J. BERLEUR,

Brengt op 6 juni 1994 het volgende advies uit :

I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG :

1. Het ontwerp van koninklijk besluit dat aan de Commissie voor advies werd voorgelegd, strekt ertoe bepaalde overheden van het Ministerie van Onderwijs, Onderzoek en Opleiding van de Franse Gemeenschap te machtigen tot het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen.

Artikel 1 geeft een limitatieve opsomming van de categorieën van personen aan wie deze machtiging zou worden verleend.

Artikel 2 vermeldt de doeleinden van het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen.

Artikel 3 stelt dat de nominatieve lijst van de personen jaarlijks wordt opgemaakt en aan de Commissie wordt doorgegeven.

II. ALGEMENE OPMERKING :

2. In het Verslag aan de Koning wordt dit ontwerp van koninklijk besluit voorgesteld als een aanvulling op het besluit van de Franse Gemeenschapsregering van 14 april 1994 betreffende het toezicht over de inschrijving in onderwijsinrichtingen ⁽¹⁾.

Dit wordt ook benadrukt in de begeleidende brief van de Minister die de aanvraag indiende. In deze brief wordt tevens gepreciseerd dat het ontwerp de tegenhanger wil vormen inzake het gebruik van het identificatienummer, van het koninklijk besluit van 6 december 1993 waarbij aan sommige overheden van het Ministerie van Onderwijs, Onderzoek en Opleiding van de Franse Gemeenschap toegang wordt verleend tot het Rijksregister van de natuurlijke personen ⁽²⁾.

3. In dat verband, bracht de Commissie het advies nr. 17/93 van 7 oktober 1993 uit, aangaande het voorontwerp van besluit van de Franse Gemeenschapsregering met betrekking tot de controle van de schoolinschrijving.

Ingevolge dat advies, bezorgde de Minister van Onderwijs, Audiovisueel en Ambtenarenzaken aan de Commissie op 26 november 1993 een gewijzigde versie, waarin reeds gedeeltelijk rekening werd gehouden met de opmerkingen van de Commissie. Op 14 april 1994 maakte deze versie het voorwerp uit van een besluit van voornoemde regering, dat aan de Commissie ter beschikking werd gesteld.

¹ *Belgisch Staatsblad*, 18 mei 1994, pp. 13.315 e.v.

² *Belgisch Staatsblad*, 30 december 1993, pp. 29.077 e.v.

Welnu, in haar advies nr. 17/93, had de Commissie volgende opmerking geformuleerd :

"Artikel 8 van het voorontwerp [huidig artikel 9 van het besluit] gaat dieper in op de inrichting van de controle op de schoolinschrijving, aan de hand van het Rijksregister. De Commissie mag zich niet uitspreken over het koninklijk besluit met betrekking tot de toegang tot het Rijksregister van de natuurlijke personen, daar het een openbare overheid betreft in de zin van artikel 5, lid 1 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen. Zij stelt evenwel een harmonisering voor van de lijsten van de personen die gemachtigd zijn toegang te hebben tot het Rijksregister en deze die gemachtigd zijn kennis te nemen van de inhoud van de identificatiekaarten, tenminste waar het gaat om personen die bij het verificatieproces betrokken zijn."

In de geest van deze opmerking, heeft de Franse Gemeenschapsregering in artikel 11 van haar besluit, de personen die kennis kunnen nemen van de inhoud van de identificatiekaarten beperkt, door te preciseren dat, wat het Ministerie betreft, enkel de door de Minister of door de Secretaris-generaal van het Ministerie aangewezen leden van het Centrum voor Informatieverwerking gemachtigd zijn "het bestand dat rechtstreeks voortvloeit uit de lezing van de kaarten" te benutten. Deze beperking was reeds vervat in de gewijzigde versie van 26 november 1993 en werd hernomen in het besluit van 14 april 1994.

Het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken daarentegen, heeft deze lijst niet in overeenstemming gebracht met die van het besluit van de Franse Gemeenschapsregering, noch in het koninklijk besluit van 6 december 1993 waarbij aan sommige overheden van het Ministerie van Onderwijs, Onderzoek en Opleiding van de Franse Gemeenschap toegang wordt verleend tot het Rijksregister van de natuurlijke personen, noch in het ontwerp van besluit dat ter studie voorligt.

Tenslotte laat dit laatste zich veeleer aanzien als de tegenhanger van het koninklijk besluit van 6 december 1993 dan als de aanvulling van het besluit van de Franse Gemeenschapsregering van 14 april 1994, dit zowel wat betreft de doeleinden van het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister, als wat betreft de lijst van de bevoegde personen.

III. ONDERZOEK VAN DE DOELEINDEN VAN HET ONTWERP :

4. Overeenkomstig artikel 5 van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, is het de taak van de Commissie om na te gaan of het persoonsgegeven dat het identificatienummer van het Rijksregister is, het voorwerp kan uitmaken van een verwerking die verenigbaar is met het doeleinde vermeld in het ontwerp van koninklijk besluit.

5. Het Verslag aan de Koning lijkt niet in overeenstemming te zijn met artikel 2 van het huidige ontwerp.

Het eerste preciseert een beperkt doeleinde : "het identificatienummer mag slechts worden gebruikt in het kader van het toezicht op de inschrijving in de scholen of van de berekening van de wedde- en werkingstoelagen..."

De formulering van artikel 2 daarentegen, is van volstrekt algemene aard en maakt het niet meer mogelijk de toepassing na te gaan van voornoemd artikel 5, waarnaar nochtans wordt verwezen in één van de leden van de aanhef van het huidige ontwerp en waarop de Raad van State reeds de aandacht had gevestigd bij het onderzoek van het ontwerp van koninklijk besluit van 6 december 1993 ⁽³⁾.

6. De Commissie ziet evenmin de noodzaak in van het gebruik van dit identificatienummer "in de betrekkingen met de houder van dit nummer of met zijn wettelijke vertegenwoordiger", aangezien de Franse Gemeenschapsregering heeft beslist een specifiek identificatienummer te gebruiken dat "verschilt van het nummer in het Rijksregister van de natuurlijke personen" ⁽⁴⁾.

Het gebruik van het identificatienummer in de betrekkingen met andere openbare overheden, die daartoe zelf gemachtigd zijn, valt gemakkelijker te begrijpen, in de mate dat bepaalde vergelijkingen dienen gemaakt te worden met de gelijkwaardige Ministeries van de Vlaamse en de Duitstalige Gemeenschappen.

7. De Commissie, die geen onoverkomelijke moeilijkheid ziet in het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen voor verificatiedoeleinden in het kader van het toezicht op de inschrijving in de scholen -het gaat hier om het beschikkend gedeelte dat reeds werd voorzien bij de indiening van het voorontwerp dat het besluit van 14 april 1994 van de Franse Gemeenschapsregering is geworden-, is van mening dat de uitdrukking "voor doeleinden van intern beheer" in artikel 2 van het huidige ontwerp dient gepreciseerd te worden om het gebruik te rechtvaardigen van het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen.

8. Tenslotte, lijkt de vermelding in het verslag aan de Koning aangaande het gebruik van het identificatienummer voor doeleinden van de berekening van de wedde- en werkingstoelagen overbodig, ingevolge de uitwisselingen tussen de verslaggever en de afgevaardigde ambtenaar.

IV. DE GEMACHTIGDE PERSONEN :

9. Wat betreft de lijst van de personen die gemachtigd zijn het identificatienummer te gebruiken, spreekt het vanzelf dat deze zou moeten worden opgesteld vertrekkende van de in herinnering gebrachte doeleinden.

Waar het gaat om het houden van toezicht op de inschrijving in de scholen is het moeilijk te begrijpen hoe de personen die gemachtigd zijn in de zin van dit ontwerpsbesluit, gebruik zouden maken van dit nummer met dit doel, als het besluit van de Franse Gemeenschapsregering hen niet in het beschikkend gedeelte opneemt.

³ Advies van de Raad van State, *Belgisch Staatsblad*, 30 december 1993, pp. 29.079-29.081.

⁴ Artikel 2, lid 3 van het besluit van de Regering van de Franse Gemeenschap van 14 april 1994.

Volgens dit beschikkend gedeelte zijn enkel de door de Minister of door de Secretaris-generaal van het Ministerie aangewezen leden van het Centrum voor Informatieverwerking gemachtigd "het bestand dat rechtstreeks voortvloeit uit de lezing van de kaarten (te) benutten". Het gebruik van dit bestand bestaat er met name in over te gaan tot de verificatie van de verstrekte gegevens, door raadpleging van het Rijksregister van de natuurlijke personen.

Hoe kunnen bijgevolg de categorieën van de personen opgesomd in artikel 1 van het huidige ontwerp overgaan tot de verificatie van de gegevens van dit bestand bij het Rijksregister, wanneer het besluit van 14 april 1994 (artikelen 9 en 11) hen daartoe niet machtigt ?

Verder lijken zoals hierboven vermeld de uitwisselingen met de andere Gemeenschappen voor doeleinden van het toezicht op de inschrijving in de scholen gegrond.

V. CONCLUSIES :

10. Hieruit blijkt dat het huidige ontwerp van besluit, dat overigens een erg gebruikelijke vorm en inhoud heeft, zeer algemeen wilde zijn, en verder gaat dan de doeleinden waarvoor het Ministerie van de Franse Gemeenschap het juist wenste. Daardoor zijn de basissen ervan niet meer solide.

OM DEZE REDENEN :

Brengt de Commissie een ongunstig advies uit.

De secretaris,

De voorzitter,

J. PAUL.

P. THOMAS.